

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Ανθή
Βουδακάκη
Πηλίας 31 Κάτω Τούμπα
54454 Θεσσαλονίκη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Π. PORT PAYE
Ταχ. Γραφείο
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Αριθμός Αδείας 20

σελ. 2

Κοινωνικά-Εκδηλώσεις

σελ. 3

Εορταστικές εκδηλώσεις του
Ενιαίου Λυκείου Ν. Τρίγλιας

σελ. 4

ΤΑ ΕΘΝΗΝΙΚΑ
ΣΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1922

Ηρώ Πιστικού - Παπαγεωργίου
Δρ. Γλωσσολογίας

σελ. 5

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΣΕ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ
1.000 ΑΝΘΡΩΠΩΝ!

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Στάθης Δημητρακός

Αγαπητοί μας συμπατριώτες, οι νοσταλγικές μέρες των Χριστουγέννων φτάνουν πάλι.

Τις περιμένουμε με λαχτάρα, γιατί είναι κάτι ξεχωριστό στη ζωή μας. Γιατί η γέννηση ενός Θεού δεν είναι ούτε "του κόσμου τούτου" ούτε της επιστήμης και της λογικής. Είναι της ψυχής και της αόρατης ανάγκης. Χριστούγεννα!

Είναι η μέρα που η Εκκλησία μας γιορτάζει την κατά σάρκα γέννηση του Υιού του Θεού, από την Θεοτόκο στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Πα'όλο που τα Χριστούγεννα γιορτάζονται στην καρδιά του χειμώνα, ο Χριστιανός αισθάνεται μια παράξενη θέρμη αυτές τις μέρες. Αυτή είναι κάπως ακατανόητη για τους πολλούς. Και όμως η θέρμη των Χριστουγέννων δεν οφείλεται ούτε στο τζάκι, ούτε στα δώρα και τις ευχές. Οφείλεται στο μεγάλο μήνυμά τους. Τα Χριστούγεννα γεννιέται η χαρά των θλιμμένων, η ελπίδα των απελπισμένων, ο Σωτήρας των ανθρώπων, η ΑΓΑΠΗ! Πολλοί λένε ότι τα Χριστούγεννα είναι χαρούμενη σπιτική γιορτή, γιατί συμμαζεύει τα σκόρπια μέλη της οικογένειας να γιορτάσουν μαζί.. Ναι, κι αυτός είναι ένας λόγος. Μα ο βαθύτερος λόγος είναι ότι δίνουμε αυτές τις μέρες το σπήλαιο της καρδιάς μας - της ύπαρξής μας - για να γεννηθεί μέσα ο Χριστός. Γι' αυτό μόνη φροντίδα αυτές τις μέρες είναι η ετοιμασία της φάτνης της ψυχής μας, να την κάνουμε ολοφώτεινη και αγνή, να διώξουμε τις μικρότητες, τα μίση, τα πάθη, να δούμε τους συνανθρώπους μας με αγάπη για να ξαναγεννηθεί ακόμη μια φορά μέσα μας, στη δική μας φάτνη ο Ιησούς Χριστός.

Χριστούγεννα! Μέρα που ο Θεός κατέβηκε στη γη. Μέρα που ο Θεός σκόρπισε απλόχερα αγάπη στον κόσμο του, στα παιδιά του. Η αγάπη αυτή είναι ανάμεσά μας εδώ και τόσα χρόνια. Μα εμείς τη νιώσαμε καλά; Τη βάλαμε βαθιά στην καρδιά μας; ΟΧΙ! Όμως χωρίς την αγάπη μένουν έρημες οι ψυχές, άγονες οι καρδιές. Και είναι δυστυχώς πολλές οι καρδιές στις οποίες δεν ανέτειλε το άστρο της Βηθλεέμ. Δεν συγκινούνται αυτές, ούτε σκιρτούν από τη γέννηση του Θεού. Δεν συγκινούνταν οι μεγάλοι, οι ισχυροί της γης, ούτε τώρα θα συγκινηθούν που υπάρχουν λαοί δυστυχισμένοι. Δεν νοιάζονται αυτοί για κανένα Αφγανιστάν, Ιράκ, για παιδάκια σκελετωμένα, απελπισμένα, ένα βήμα πριν από το θάνατο. Χριστούγεννα έρχονται! Κάνω λοιπόν μια ευχή: Ας αποτελέσουν τα φεινιά Χριστούγεννα μ'ήνυμα ζωντανό για την ψυχή μας. Ο Χριστός ήρθε στη γη. Ο Θεός έγινε άνθρωπος. Ήρθε για τους βουκκούς της Βηθλεέμ! Ήρθε για τους μαγούς της Ανατολής! Ήρθε για τους αμαρτωλούς που ποθούσαν λύτρωση! Μα κυρίως ήρθε για τους νέους που ψάχνουν φωτεινό πρότυπο και για τους φιλόδοξους, ισχυρούς παρανοϊκούς ηγέτες να τους συνετίσει! Ήρθε για όλους! Όχι πια Χριστούγεννα χωρίς Χριστό! Ας αγαπήσουμε, ας συγχωρήσουμε. Τότε μόνο θα ειρηνεύσουμε, θα χαθούμε. Ας ευχηθούμε να γιορτάσουμε όλοι μας πραγματικά, λυτρωτικά αναγεννητικά Χριστούγεννα. Τα φεινιά Χριστούγεννα να αφήσουν τα ίχνη τους, να πάρουμε αποφάσεις για προσωπική ανανέωση. Να αλλάξει η πορεία της ζωής μας. Να περπατήσουμε με περίσκεψη, με αυτοκριτική, με συγχώρεση σε δρόμους που στο τέρμα τους αντικρίζεις ένα ζωογόνο ήλιο που φωτίζει σώμα και ψυχή. Ο Θεός δε βιάζεται... εμείς καθυστερήσαμε. Είμαστε όμως και στο κατώφλι ενός νέου χρόνου για αυτό εγκάρδιες ευχές για προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Ελένη Δημητριάδου-Λυτροκάπη

σελ. 6

Εκδρομή στην
Κεφαλλονιά και
στη Ζάκυνθο

Νικόλαος Β. Καλπάκης

Πολίτικη
Κουζίνα

σελ. 7

Αφήγηση της Μαρίας
Σακελλαρίδη-Παλαμαρά
ΜΕΡΟΣ 2ο

σελ. 8

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Ο Ραφίκ Σαγκραντίου και η σύζυγος του Καρίνα Ογκάνες βάπτισαν τον γιό τους Γεώργιο, και τις κόρες τους Κωνσταντίνα και Δήμητρα.

Ο Φέτα και η σύζυγος του Σεβάτα βάπτισαν την κόρη τους Ελισάβετ

Γαμοί

Ο Ιωάννης Μπαπαροξής και η Ελένη Τσιανοπούλου

Ο Αθανάσιος Σπανδωνής και η Παναγιώτα Αφεντούλη

Ο Παρασκευάς Αντωνέλης και η Φωτεινή Χαραλαμπίδου

Ο Κωνσταντίνος Αθανασιάδης με την Ελένη Δημοπούλου.

Θάνατοι

Ο Χαράλαμπος Μήτσου, ετών 96.

Η Σμαρώ Σαράφη, ετών 90.

Ο Παύλος Κολοσώφ, ετών 73

Ο Δημήτριος Σινάμης, ετών 75.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Ο Σύλλογος των καθηγητών, την 27η Οκτωβρίου 2003, σε ειδική τελετή, τίμησε τους μαθητές και τις μαθήτριες που άριστευσαν κατά το σχολικό έτος 2002-2003 με αριστεία προόδου και βραβεία που δόθηκαν στους:

Από την Α' Γυμνασίου:

- 1) Γιατζιτζόγλου Καλλιόπη του Αποστόλου με γενικό βαθμό 19 5/12,
- 2) Δεμάτη Φίλιππο του Χρήστου με γενικό βαθμό 19 9/12,
- 3) Ελευθερίου Σοφία του Ευστράτιου με γενικό βαθμό 19 3/12,
- 4) Ζιάννα Ανδριάννα του Αθανασίου με γενικό βαθμό 18 6/12,
- 5) Κακούλη Ξένη του Θεοδώρου με γενικό βαθμό 18 10/12,
- 6) Καρασσάβα Σωτηρία του Κωνσταντίνου με γενικό βαθμό 18 7/12,
- 7) Κοτζάστρατη Χρήστο του Βασιλείου με γενικό βαθμό 18 6/12,
- 8) Κράνη Νεκταρία του Νικολάου με γενικό βαθμό 18 6/12,
- 9) Λαδένη Νικόλαο του Αποστόλου με γενικό βαθμό 18 11/12,
- 10) Μπαρμπή Σταύρο του Βαλάση με γενικό βαθμό 19 2/12,
- 11) Μπολέτη Αναστάσιο του Δημητρίου με γενικό βαθμό 18 9/12,
- 12) Μαστραλέξη Δημήτριο του Δημητρίου με γενικό βαθμό 19 1/12,
- 13) Παπαδημητρίου Δημήτρα του Χριστόδουλου με γενικό βαθμό 19 11/12.

Από την Β! Γυμνασίου:

- 1) Αρχοντόγλου Αθανάσιο του Κωνσταντίνου με γενικό βαθμό 18 7/12,
- 2) Γιαλαγκολίδου Κυριακή του Γεωργίου με γενικό βαθμό 18 9/12,
- 3) Ισαακίδη Θωμά-Ζαφείρη του Κωνσταντίνου με γενικό βαθμό 18 6/12,
- 4) Κράνη Πασάλη του Νικολάου με γενικό βαθμό 19 1/12,
- 5) Μπακόλα Αικατερίνη του Αθανασίου με γενικό βαθμό 18 11/12,
- 6) Χατζηασημίδου Ελένη του Κωνσταντίνου με γενικό βαθμό 19 9/12,
- 7) Χατζηκώστα Ευτέρπη του Ζαχαρία με γενικό βαθμό 19 5/12.

Από την Γ' Γυμνασίου:

- 1) Καρατζίδου Ελεονόρα του Σάλικο με γενικό βαθμό 18 7/13,
- 2) Κασσαβού Δημήτρα του Θεοδώρου με γενικό βαθμό 19 9/13,
- 3) Κοτζάστρατη Μαρία του Βασιλείου με γενικό βαθμό 18 11/13,
- 4) Κουτσιούδη Αθανάσιο του Βασιλείου με γενικό βαθμό 18 8/13,
- 5) Μαστραλέξη Άρτεμη του Ευθυμίου με γενικό βαθμό 18 9/13,
- 6) Μαστραλέξη Ασπασία του Δημητρίου με γενικό βαθμό 19 9/13,
- 7) Παντζάκη Ευδοκία του Τιμόθεου με γενικό βαθμό 19 2/13,
- 8) Τσενεσίζη Αικατερίνη του Ανδρέα με γενικό βαθμό 19 6/13,
- 9) Χατζηασημίδη Φραγκίσκο του Κωνσταντίνου με γενικό βαθμό 19 6/13.

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτησία
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Χάψα 1, 546 26 Θεσσαλονίκη
ΤΗΛ: 2310.530.756, 2310. 538.495.

Υπεύθυνοι της εφημερίδας:

Δημητριάδης Νίκος
Σακελλαρίδης Βασίλης

Τα ενυπόγραφα άρθρα-σημειώσεις-αναφορές δημοσιεύονται με ευθύνη του υπογράφοντος. Το Δ.Σ. δεν αιτιολογείται απαραίτητα τις απόψεις αιτιών. Ανυπόγραφα άρθρα δεν θα δημοσιεύονται.

Σχεδίαση-Εκτύπωση
electric [2310.25.33.31]

Πρωτοχρονιάτικος χορός και κοπή πίτας

Το παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών προσκαλεί τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου, την Παρασκευή 2 Ιανουαρίου, στην αίθουσα εκδηλώσεων του συγκροτήματος "Ναυτίλος", στην παραλία Ν. Τρίγλιας, στον Πρωτοχρονιάτικο χορό του και την κοπή της πίτας.

Παρακαλούνται όλοι να τιμήσουν με την παρουσία τους την εκδήλωση.

Το Δ.Σ. του παραρτήματος

Ευχές

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών και του παραρτήματος Ν. Τρίγλιας εύχονται σε όλα τα μέλη του Συλλόγου και σε όλους τους Τριγλιανούς "Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος 2004"

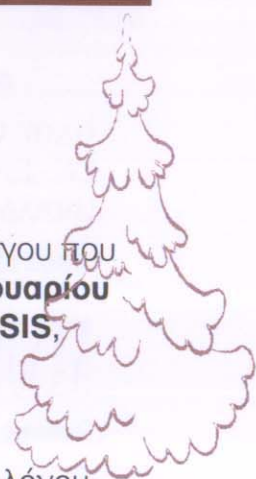
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ως Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Ενιαίου Λυκείου Νέας Τρίγλιας αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε το παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών στη Νέα Τρίγλια, διότι μας παραχωρεί κατ' επανάληψη την αίθυσά του για την πραγματοποίηση των εορταστικών εκδηλώσεών μας.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΣΤΟ CAPSIS

Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών σας προσκαλεί στην κοπή πίτας του Συλλόγου που θα πραγματοποιηθεί την **Κυριακή 18 Ιανουαρίου 2004** και ώρα **18:30** στο ξενοδοχείο **CAPSIS**, Στη Θεσσαλονίκη. Η παρουσία όλων σας θα μας τιμήσει και θα μας χαροποιήσει ιδιαίτερα.

Το Δ.Σ. Του συλλόγου

Εορταστικές εκδηλώσεις του Ενιαίου Λυκείου Ν. Τρίγλιας για την 28η Οκτωβρίου

Στις 27 Οκτωβρίου 2003 στην αίθουσα του παραρτήματος του **Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών** πραγματοποιήθηκε και φέτος ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940 από το Ενιαίο Λύκειο Ν. Τρίγλιας. Η εκδήλωση άρχισε με την καθιερωμένη απονομή αριστείων και βραβείων στους μαθητές οι οποίοι διακρίθηκαν για τις επιδόσεις τους κατά το σχολικό έτος 2002 - 2003, καθώς επίσης και με τον ορισμό του σημαιοφόρου.

Αριστεία απονεμήθηκαν στους (κατ'αλφαβητική σειρά):

- 1) Γιαννακάρα Ιωάννα του Λεων.
- 2) Λαγού - Καραγιάννη Βασιλική
- 3) Μπαρμπή Φωτεινή
- 4) Νυστάζου Ζωγραφιά
- 5) Πετράκης Νικόλαος

Βραβεία απονεμήθηκαν στους (κατ'αλφαβητική σειρά):

- 1) Γιαννακάρα Ιωάννα
- 1) Λαγού - Καραγιάννη Βασιλική
- 2) Μουλά Σταματία
- 4) Νυστάζου Ζωγραφιά
- 5) Πανέλα Άννα Νικολέτα

Σημαιοφόρος ορίστηκε η Νυστάζου Ζωγραφιά της Γ' τάξης.

Στη συνέχεια ακολούθησε η γιορτή στην οποία συμμετείχαν μαθητές και των τριών τάξεων και στην οποία, για φέτος, δόθηκε μεγάλη βαρύτητα στην παρουσίαση του παγκόσμιου και ειδικότερα του ευρωπαϊκού πολιτικού σκηνικού από το 1936 έως την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Επισημάνθηκαν ιδιαίτερα οι λόγοι της ανόδου των φασιστικών κινημάτων στην Ευρώπη και η θέση της Ελλάδας την περίοδο αυτή. Η απόπειρα της προσέγγισης αυτής της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας συνοδεύτηκε από πηγές ιστορικών αρχείων και από κείμενα της σύγχρονης νεοελληνικής λογοτεχνίας. Καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία της εκδήλωσης έπαιξε η χορωδία και η ορχήστρα του σχολείου μας, που προετοίμασαν αξιόλογα μουσικά θέματα με τη βοήθεια και την εποπτεία της κ. Ευθυμιάδου Σταυρούλας, καθηγήτριας Αγγλικών.

Την επόμενη ημέρα, 28η Οκτωβρίου, οι μαθητές μας συμμετείχαν και στις υπόλοιπες εορταστικές εκδηλώσεις. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας και την κατάθεση στεφάνων, το σχολείο μας μαζί με τ'άλλα σχολεία της Ν. Τρίγλιας παρίηλυσαν στον κεντρικό δρόμο της κωμόπολής μας. Συντονιστής της παρέλασης ήταν η Φιλαρμονική του Δήμου Τρίγλιας, της οποίας η παρουσία ήταν εντυπωσιακή. Την παρέλαση παρακολούθησαν ο Δήμαρχος κ. Ιωακείμ Μήτσου, ιερείς της ενορίας μας, δημοτικοί σύμβουλοι, άλλοι πολιτικοί εκπρόσωποι και πλήθος κόσμου. Το περήφανο πέρας των παιδιών μας γέμισε τις ψυχές όλων μας από αισιοδοξία, θαυμασμό και συγκίνηση.

*Καθηγήτριες του Λυκείου: Μαρία Στάθη, Πέρη Μίχου
Υπεύθυνη της γιορτής: Παρασκευά Δέσποινα*

εκδηλώσεις Μνήμες Πολυτεχνείου

Μαρία Γλαρόκη
Φιλολόγος του ενιαίου λυκείου Ν Τρίγλιας.
Υπεύθυνη της γιορτής

Τραβήξανε γηρά, ποθύ γηρά
Θύσκορο πια να χαμηλώσουμε
Γιάννης Ρίτσος (Ρωμιοσύνη)

Τριάντα χρόνια μετά τη φοιτητική εξέγερση, την κορυφαία αντιδικτατορική εκδήλωση της μαύρης επταετίας, το "Πολυτεχνείο" αποτελεί ένα σημαντικό ορόσημο για την πορεία της δημοκρατίας στην Ελλάδα. Το "Πολυτεχνείο" εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο της αντίδρασης της νεολαίας ενάντια σε κάθε μορφή καταστρατήγησης της ελευθερίας και της δικαιοσύνης. Οι τέσσερις μέρες του αποτέλεσαν ίσως την πιο αποφασιστική ρωγμή στο σκελετό της δικτατορίας: Τετάρτη 14, Πέμπτη 15, Παρασκευή 16, Σάββατο 17 Νοέμβρη 1973.

Φέτος στο Λύκειο της Τρίγλιας και στα πλαίσια του εορτασμού της επετείου του "Πολυτεχνείου" παρουσιάσαμε ένα δραματοποιημένο ντοκυμαντέρ βασισμένο στο ντοκουμέντο των γεγονότων του Πολυτεχνείου, όπως τα κατέγραψε η κάμερα της Ολλανδικής τηλεόρασης. Γνωστα και άγνωστα πλάνα, στιγμιότυπα από τις δραματικές εκείνες μέρες συγκίνησαν τους μαθητές μας που στην πλειονότητά τους τα έβλεπαν για πρώτη φορά.

*Η προβολή
πλασιώθηκε από
τραγούδια που
ερμήνευσε μια
ορχήστρα
μαθητών που
ενθουσίασε το
κοινό.*

ΠΑΡΕΛΑΣΗ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Φωτογραφία
από την
μαθητική
παρέλαση στη
Ν. Τρίγλια

Στις 27 Οκτωβρίου του 2003, στο χώρο των πολιτιστικών εκδηλώσεων του Γυμνασίου Ν. Τρίγλιας πραγματοποιήθηκε εκδήλωση εορτασμού για τη Σημαία και το έπος της 28ης Οκτωβρίου 1940. Μαθητές του σχολείου παρουσίασαν με επιτυχία το χρονικό του αγώνα των Ελλήνων εναντίον των Ιταλών και Γερμανών κατακτητών. Απήγγειλαν ποιήματα και τραγούδησαν ανάλογα με την εορτή τραγούδια. Στις 28 Οκτωβρίου έγινε στο κεντρικό δρόμο της Νέας Τρίγλιας η καθιερωμένη μαθητική παρέλαση, που την παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

ΜΕΛΕΤΕΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1922

Ο πληθυσμός της Μικράς Ασίας μέχρι την παραπάνω χρονολογία διαιρείτο σε μουσουλμάνους (Τούρκους και άλλες φυλές) και χριστιανούς (Έλληνες, Αρμένιους και άλλους).

Από τους χριστιανούς άλλοι ήταν Τουρκόφωνοι (όσοι καθόντουσαν στο εσωτερικό κυρίως της Ανατολίας) κι άλλοι ελληνόφωνοι ή αρμενόφωνοι κλπ. Πολλοί, ιδίως οι κάτοικοι των αγροτικών-εμπορικών κέντρων, και μάλιστα οι άντρες, ήταν δίγλωσσοι: μεταχειρίζοντο δηλαδή το εθνικό τους ιδίωμα και την τουρκική γλώσσα που τους ήταν απαραίτητη για τις επαφές τους με τις τουρκικές αρχές και για λόγους επαγγελματικούς. Οι Έλληνες της Μικράς Ασίας ήταν κι αυτοί τουρκόφωνοι(στο εσωτερικό της χώρας) ή ελληνόφωνοι(στα παράλια κυρίως) με ένα ποσοστό δίγλωσσων, κυρίως ανδρών. Οι ελληνόφωνοι χριστιανοί της Μικράς Ασίας μιλούσαν διάφορα τοπικά ιδιώματα, με άλλα λόγια, τα ελληνικά τους είχαν μία διαλεκτική μορφή, αλλού εντονότερη(όπως στον Πόντο) κι αλλού ελαφρότερη(όπως στη Σμύρνη και την Ερυθραία). Μέσα στην καρδιά της Ανατολίας, μερικά χωριά της Καππαδοκίας είχαν ελληνικό ιδίωμα. Το ίδιο και το χωριό Σίλλη του Ικονίου. Η διάλεκτος των ελληνοφώνων της Καππαδοκίας και της Σίλλης είχε πάρα πολύ μεγάλη επίδραση της τουρκικής και δίνει την εντύπωση ενός σπασμένου ελληνοτουρκικού ιδιώματος. Σε μικρότερο βαθμό ανάλογο φαινόμενο παρουσιάζουν και τα ελληνικά του Πόντου. Μετά τις γενικές αυτές παρατηρήσεις, ας δούμε σε ποιες ακριβώς περιοχές μιλούσαν τα ελληνικά στη Μικρά Ασία μέχρι το 1922. Η γεωγραφική τους εξάπλωση δε μπορεί να χαραχθεί με αυστηρή ακρίβεια γιατί λείπουν τα σχετικά λεπτομερειακά στοιχεία. Θα την αναφέρουμε λοιπόν χονδρικώς: Ελληνόφωνα ήταν σχεδόν εξ ολοκλήρου τα παράλια της Μικράς Ασίας στο Αιγαίο. Επίσης τα μικρασιατικά παράλια της Προποντίδας (Βιθυνία), ο Πόντος, η Σίλλη της Λυκαονίας, που προαναφέραμε, και δύο συστάδες χωριών στην Καππαδοκία.

Στη Σμύρνη τα τούρκικα ήταν σχεδόν άγνωστα και ο ελληνικός χαρακτήρας της πόλεως έκαμε τους Τούρκους να την ονομάζουν γκιαούρ Ιζμίρ. Τα ελληνικά που μιλούσαν οι κάτοικοι της Σμύρνης και γενικότερα της Ιωνίας(με κέντρο τα Βούρλα και τη χερσόνησο της Ερυθραίας) δεν είχαν ιδιωματικό χαρακτήρα. Μόνο μερικούς ιδιωματικούς τύπους του άρθρου (τση-της, τσι-τους, τις), λίγες ιδιόζουσες ονομαστικές καταλήξεις και ένας χαρακτηριστικός φραστικός τονισμός ξεχώριζαν το Σμυρνιό από τον Αθηναίο, καθώς και η χρήση ενός ποσοστού λέξεων γαλλικής προελεύσεως ασυνήθιστων στην κοινή νεοελληνική. Βορειότερα από την Ιωνία, στην περιοχή των Κυδωνιών και των ελληνόφωνων χωριών της περιοχής της αρχαίας Τρωάδας (με κέντρα τη Λάμψακο) τα

ελληνικά παρουσιάζονταν υπό το λεγόμενον βόρειο φωνηεντισμό, δηλαδή με στένωση των άτονων ε και ο σε ι και ου αντιστοίχως και πτώση του πρωταρχικού άτονου τελικού ι (το χέρι του χερ, το ποδάρι, του πουδάρ, το παιδί του πιδί κλπ).

Στη νότια της Ιωνίας παράκτια περιοχή, με κέντρο την Αλικαρνασσό, τα ελληνικά ιδιώματα παρουσίαζαν μία μορφή που τα συνήπτε προς τα δωδεκανησιακά (διπλά σύμφωνα, διατήρηση του τελικού ν, τσιτακισμός, προφορά του χ ως σ μπροστά από τα φωνήεντα ε και ι και άλλα). Κάπως ιδιάζοντα είναι τα ιδιώματα των χωριών Μάκρης και Λιβυσσιού στη νοτιοδυτική άκρη της Μικρασιατικής χερσονήσου, απέναντι από τα Δωδεκάνησα, στην ακτή της αρχαίας Καριάς. Στην Προποντίδα-Βιθυνία η κατάσταση παρουσιάζεται ως ακολούθως: Στην παραθαλάσσια ζώνη υπάρχει ιδιωματική ποικιλία: χωριά με ημιβόρειο φωνηεντισμό, δηλαδή με μόνο πτώση του τελικού άτονου ι, όπως η Αρτάκη, χωριά με βόρειο φωνηεντισμό, όπως η Μηχανιώνα, πολίχνες με νότιο φωνηεντισμό, όπως η Κίος. Όλα τα χωριά της κυζικικής χερσονήσου ήταν ελληνόφωνα. Το ιδίωμα της Κίου ήταν πολύ χαρακτηριστικό: διατηρούν τις ρηματικές καταλήξεις του τρίτου πληθυντικού προσώπου ούσι στους αρκτικούς χρόνους(π.χ. τρώγουσι) και άσι στους παρωχημένους (π.χ. επήγασι). Δυτικά από την Κυζικινή χερσόνησο υπήρχαν δύο παράλια χωριά, τα Βάτκα και το Χαβουτσι που οικότοικοι τους μιλούσαν τη διάλεκτο της Τσακωνιάς της Πελοποννήσου, κάπως παραλλαγμένη από τα μητροπολιτικά τσακωνικά. Στην ενδοχώρα της Βιθυνίας μια εκτεταμένη κάπως ελληνόφωνη περιοχή, με αρκετό διαλεκτικό χαρακτήρα στη γλώσσα της, είναι τα λεγόμενα Πιστικοχώρια, στα βόρεια της λίμνης Απολλωνιάδας, με κέντρο το χωριό Κουβούκλια της περιοχής Προύσας. Σύμφωνα με τοπική παράδοση οι κάτοικοι των Πιστικοχωριών είχαν εγκατασταθεί εκεί πριν από πολύ καιρό, μεταφερθέντες από τη Μάνη της Πελοποννήσου. Στον Πόντο η ελληνική γλώσσα, με πολύ ιδιωματική μορφή, μιλιόταν σε αρκετή έκταση και στα παράλια και στην ενδοχώρα. Είχε τοπικές διαφορές γιατί η έκταση της ήταν γεωγραφικά αρκετά μεγάλη και όχι πάντα με γεωγραφική συνοχή. Οι ελληνόφωνες γλωσσικές νησίδες της Καππαδοκίας και της Λυκαονίας είναι εύγλωπτα δείγματα της ανθεκτικότητας της ελληνικής γλώσσας: διατηρήθηκαν τόσοι αιώνες μέσα σε ωκεανό Αλλόγλωσσων.

Ηρώ Πιστικού - Παπαγεωργίου
Δρ.Γλωσσολογίας

ΕΥΧΕΣ

Ο Δήμαρχος
κ. Ιωακείμ Μήτσου
και το Δημοτικό Συμβούλιο
του Δήμου Ν. Τρίγλιας
εύχονται σε όλους
"Χρόνια Πολλά
και Καλή Χρονιά"

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Στις 6 Φεβρουαρίου 2004
και ημέρα Παρασκευή θα
πραγματοποιηθεί ο ετήσιος
χορός του Συλλόγου των
Απανταχού Τριγλιανών
στο γνωστό κοσμικό κέντρο
"ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΣ"
τηλ.: 2310.475.929
(περιοχή Ξενοδοχείου
HYATT Θεσσαλονίκης).

ΤΡΙΓΛΙΑΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Συλλογή - Επιμέλεια
του γιατρού Στάθη Δημητρακού

Τα νανουρίσματα ή ναναρίσματα είναι σιγανά μονότονα τραγούδια, με τα οποία οι μητέρες αποκοιμίζουν τα μωρά τους. Τα συναντούμε σ' όλους σχεδόν τους λαούς. Πυρήνας των νανουρισμάτων είναι οι διάφορες επιφωνήσεις που σιγοτραγουδιούνται κατά σύντομο και μονότονο τρόπο. Τέτοιες επιφωνήσεις συνηθισμένες στους Έλληνες και τους άλλους Ευρωπαίους είναι το νάνι-νάνι, το νάνα-νάνα και το νούνα-νούνα, απο τα οποία πήραν το νεοελληνικό όνομα νανουρίσματα. Είναι περιορισμένα σε τύπους και παραλλαγές. Εμπνευσμένα απο πληθωρικό συναισθηματικό κόσμο, με υπερβολές, με ωραίες ποιητικές εικόνες και απαλή, σύμφωνα με το θέμα, μελωδία. Εκφράζουν την στοργή και την τρυφερότητα στο νέο αγνό άνθρωπο.

Τα νανουρίσματα είναι στην ατμόσφαιρα των δημοτικών μας τραγουδιών. Συνηθισμένα μοτίβα είναι οι επικλήσεις προς τον Χριστό, την Παναγία και προς τον ύπνο να πάρουν το παιδί, να το αποκοιμήσουν ή να το σεργιανίσουν και να το ξαναφέρουν.

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Κατέβα ύπνε και πάρε το (κι πάρτο) πάνε συργιάνισέ το
Δώστου του κόσμου τα καλά και πάλε εμένα φέρτο

Κοιμήσου και παράγγειλα στην πόλη τα καλά σου (τα προικιά σου)
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου.

Κοιμάται το πουλόπλο μου και πως να το ξυπνήσω,
να πάρω διαμαντόπετρες να το πετροβολήσω.

Έχω γιό και έχω χαρά που θα γίνω πεθερά
έχω γιό και έχω και γω καμάρι που θα γίνει παλικάρι.

Κοιμήσου και παράγγειλα παπούτσια στον τσαγκάρη
να σε τα κάνει κόκκινα με το μαργαριτάρι.

Ο ύπνος τρέφει τα μωρά κι η γειά τα μεγαλώνει.
Η Παναγιά και ο Χριστός τα καλοξημερώνει.

Έχω γιό και έχω χαρά που θα γίνω πεθερά
έχω κορη κι έχω πικρα που θα μου γυρεύει προίκα.

Έλα ύπνε και πάρε το και γλυκοκοιμήσε το.
Μικρό-μικρό σε το 'δωκα μεγάλο φέρεμέ το

Νάνι, νάνι, νάνι. νάνι
κι' όπου το πονεί να γειάνει.

Κοιμήσου συ, παιδόπλο μου, κι εγώ σε νανουρίζω
κι εγώ την κούνια σου κουνώ, γλυκά σ' αποκοιμίζω

Νάνι, νάνι, νάνι. Ντου
να το χαρεί η μάνα ντου.

Έλα ύπνε και πάρε το και πάνε το στους μπαξέδες
και γέμισε τους κόρφους τους λουλούδια, μενεξέδες.

Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά, έλα πάρε και τούτο
μικρό-μικρό σε το 'δωκα, μεγάλο φέρεμέ το.

Συνόδευαν το νάνι νάνι με ρυθμικά επαναλαμβανόμενο το "ααα...! Ααα! νάνι νάνι". Οι Τριγλιανές, πριν βάλουν τα μωρά να κοιμηθούν, τα σταύρωναν με το ανοιγοκλείσιμο της παλάμης λέγοντας: "Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος". Επίσης σταύρωναν το προσκέφαλο του μωρού λέγοντας: "Έλα Χριστέ και Παναγιά" (3 φορές) και μετά το νανουρίζαν. Το κρεβατάκι του μωρού το έλεγαν "πεσούκι". Το "πεσούκι" ήταν ξύλινο κρεβατάκι που οι βάσεις του κατέληγαν σε τόξα (κούνια) για να μπορούν να κουνούν το μωρό εύκολα με το χέρι, δεξιά και αριστερά. Γνωστές είναι οι εκφράσεις των Τριγλιανών "κούνια που σε κούναγε" και "το κόριτσι στο πεσούκι και η προίκα στο σεντούκι".

μηνύματα

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΣΕ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ
1.000 ΑΝΘΡΩΠΩΝ!

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

▶ Αν όλος ο κόσμος ήταν ένα χωριό χιλίων ανθρώπων θα αποτελείτο από:

- α) - 570 Ασιάτες
- 210 Ευρωπαίους
- 140 Αμερικανούς
- 80 Αφρικανούς
- β) - 520 γυναίκες και 480 άνδρες
- γ) - 700 έγχρωμους και 300 λευκούς
- δ) - 700 μη Χριστιανούς και 300 Χριστιανούς
- ε) - 890 ετεροφυλόφιλους και 110 ομοφυλόφιλους

▶ Ακόμη:

- 60 άτομα θα κατείχαν το 59% του παγκόσμιου πλούτου και οι 60 αυτοί θα ήταν Αμερικανοί
- 800 άτομα δεν θα είχαν ικανοποιητικές συνθήκες κατοικίας
- 700 θα ήταν αναλφάβητοι
- 500 θα ήταν υποσιτιζόμενοι

▶ Επιπλέον:

- 1 θα πέθαινε και 2 θα γεννιόταν
- 20 θα είχαν κομπιούτερ
- 10 θα είχαν πτυχίο πανεπιστημίου

▶ Αν σήμερα το πρωί ξυπνήσατε υγιείς τότε είστε πιο τυχεροί από 1.000.000 ανθρώπους οι οποίοι δε θα ζουν την επόμενη εβδομάδα.

▶ Αν δε ζήσατε έναν πόλεμο ούτε νοιώσατε τη μοναξιά της αιχμαλωσίας, την αγωνία ενός τραυματισμού και την πείνα, τότε είστε τυχερότεροι από 500 εκατομμύρια ανθρώπους

▶ Αν μπορείτε να πηγαίνετε στην εκκλησία χωρίς φόβο να σας απειλήσουν ή να σας σκοτώσουν τότε είστε πιο τυχεροί από 3 δισεκατομμύρια ανθρώπους του κόσμου

▶ Αν έχετε φαγητό στο ψυγείο σας, αν είστε ντυμένοι, αν έχετε στέγη πάνω από το κεφάλι σας και κρεβάτι, τότε είστε πλουσιότεροι από το 75% των κατοίκων αυτού του κόσμου.

▶ Αν έχετε λογαριασμό στη τράπεζα, λεφτά στο πορτοφόλι σας και λίγα ψιλά σ' έναν κουμπάρα, τότε ανήκετε στο 8% των εύπορων ανθρώπων αυτού του κόσμου.

▶ Αν μπορείτε να διαβάσετε τις παραπάνω γραμμές τότε είστε διπλά ευλογημένοι γιατί:

α. Δεν ανήκετε στα 2 δισεκατομμύρια ανθρώπων που δεν ξέρουν να διαβάζουν

β. Αποκτήσατε την εφημερίδα που κρατάτε στα χέρια σας ΓΙ' ΑΥΤΟ πρέπει να είναι μεγάλη η ανάγκη για ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΗ, ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ και ΜΟΡΦΩΣΗ

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ:

Να δουλεύετε σα να μη σας χρειάζονται χρήματα

Να αγαπάτε σα να μη σας έχουν πληγώσει ποτέ

Να χορεύετε σα να μη σας παρακολουθούσε κανείς

Να τραγουδάτε σα να μη σας άκουγε κανείς

Να ζείτε σα να ήταν ο Παράδεισος πάνω στη γή.

Να ανήκουμε στον Ο.Η.Α (Οργανισμός Ηνωμένων

Ανθρώπων), των ανθρώπων που είναι οι σύντροφοί μας, οι

φιλοι μας που είναι κοντά μας όταν γελάμε και όταν κλαίμε.

Γιατί τα έθνη γίνονται από τους ανθρώπους και οι άνθρωποι είμαστε όλοι μας.

Να μην ξεχνιόμαστε!

εκδρομές

κοσμοπολίτικο Φισκάρδο και στο γυρισμό για το ξενοδοχείο είδαμε την ιστορική χερσόνησο της Άσσου με το ενετικό κάστρο.

Την τρίτη ημέρα κάναμε περιήγηση στο Αργοστόλι. Επισκεφθήκαμε το αρχαιολογικό μουσείο, στο Κοργιαλένιο το λαογραφικό και ιστορικό μουσείο, τις «καταβόθρες» και τέλος, φτάσαμε στο Ληξούρι, την «όμορφη χωροπούλα» του Λασκαράτου. Την τέταρτη ημέρα πήγαμε στη Ζάκυνθο, το νησί του Διονυσίου Σολωμού. Επισκεφθήκαμε την εκκλησία του Αγίου Διονυσίου όπου προσκυνήσαμε το σκήνωμα του Αγίου. Επισκεφθήκαμε ακόμη τα μουσεία του νησιού και ανεβήκαμε στο λόφο Στράτη όπου ο Διονύσιος Σολωμός εμπνεύστηκε και έγραψε τον «ύμνο στην ελευθερία» που αργότερα έγινε ο

Εκδρομή στην Κεφαλλονιά και στη Ζάκυνθο

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε από τις 25 έως 29 Αυγούστου 2003 η πενθήμερη εκδρομή που διοργάνωσε το Παράρτημα του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών στα Ιόνια νησιά Κεφαλλονιά και Ζάκυνθο.

Ξεκινήσαμε όλοι από τη Νέα Τρίγλια με μεγάλη χαρά και η πρώτη στάση μας για καφέ, ήταν στα Τέμπη. Στη συνέχεια ακολουθήσαμε τη διαδρομή μέσω Μπράλου, περάσαμε από Άμφισσα, Ιτέα και στη Ναύπακτο σταματήσαμε για φαγητό. Στη διαδρομή από το Αντίριο προς το Ρίο είδαμε την κρεμαστή γέφυρα που κατασκευάζεται και από την Κυλλήνη με ferry boat φτάσαμε στην Κεφαλλονιά. Το πρωί της επόμενης ημέρας κάναμε το γύρο του νησιού. Επισκεφθήκαμε το σπήλαιο της Δρογκαράτης, την όμορφη Σάμη για μπάνιο, το Μοναστήρι του Αγίου Γεράσιμου όπου προσκυνήσαμε το σκήνωμα του Αγίου, περάσαμε από το

εθνικός μας ύμνος. Το βράδυ γλεντήσαμε όλοι στο ξενοδοχείο με κεφαλλονίτικες καντάδες και την άλλη μέρα πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Στην Πάτρα, σταματήσαμε και προσκυνήσαμε την κάρα του Αγίου Ανδρέα και το βράδυ επιστρέψαμε στην Τρίγλια με τις καλύτερες αναμνήσεις.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο πρακτορείο της κυρίας Αράπογλου και ιδιαίτερα στην ίδια την κυρία Ρούλα για τη άψογη διοργάνωση και την επιτυχία αυτής της εκδρομής.

Κινηματογράφος

Νικόλαος Β. Καλπάκης

Πολίτικη Κουζίνα

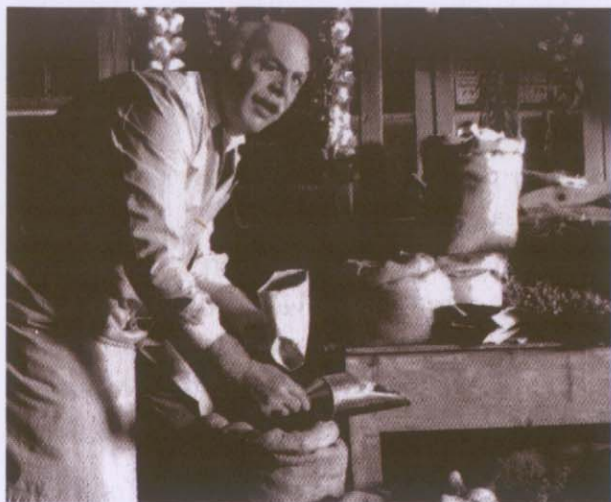

Το παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών, στις 16 Νοεμβρίου 2003, επισκέφθηκε και παρακολούθησε στη Θεσσαλονίκη το κινηματογραφικό έργο «Πολίτικη Κουζίνα» που αναφέρεται στη ζωή των Ελλήνων της Πόλης.

Η ταινία καταγράφει τη ζωή του, σαραντάρη πια, καθηγητή αστροφυσικής Φάνη Ιακώβη. με αφορμή την επικείμενη επίσκεψη του παππού του στην Αθήνα, ξετυλίγονται οι αναμνήσεις του πρωταγωνιστή από την παιδική του ηλικία στην Πόλη, όπου ο παππούς με τις μαγικές του ιστορίες για μπαχάρια και αστέρια τον δένει για πάντα με τη τέχνη της μαγειρικής. Η ταινία επιχειρεί μια αναδρομή στη ζωή των Ελλήνων στην Πόλη, την απέλασή τους από τους Τούρκους και τις δυσκολίες στην προσαρμογή τους στην καινούργια τους ζωή στην Ελλάδα. Μεταξύ των άλλων, χαρακτηριστικό είναι πως οι Έλληνες αποκαλούσαν τους πρόσφυγες από την Πόλη «Τούρκους».

Έργο με πολύ συγκίνηση και γέλιο, μας θύμισε με την προφορά των πρωταγωνιστών τους παπούδες μας και όλους τους πρόσφυγες που εκδιώχθηκαν από τις εστίες τους. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στη Δημοτική Αρχή που μας παραχώρησε δωρεάν το λεωφορείο του Δήμου για την επίσκεψή μας στη Θεσσαλονίκη.

Νικόλαος Β. Καλπάκης

ΜΕΡΟΣ 2ο

Η ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΚΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ ΠΑΛΑΜΑΡΑ

Ανοίξαν μπακάλικο, αλλά εμείς τα παιδιά ήμασταν όλα πεινασμένα και δεν αφήναμε τίποτα στο μπακάλικο και φαλίρισε. Τι να κάνουμε ύστερα; Εν τω μεταξύ είχαμε χτήματα. Όλος ο κόσμος είχε χτήματα. Με τα χτήματα, με τα εισοδήματα, άρχισε να ζωντανεύει το χωριό και μάθαμε το ευχάριστο ότι έρχονται οι Έλληνες. Το '20 ήταν νομίζω που ήρθαν οι Έλληνες. Ήρθαν οι Έλληνες, οι Έλληνες έρχονται, τι είναι αυτοί οι Έλληνες; Δεν ξέραμε πώς είναι. Εγώ δηλαδή -για μένα μιλώ τώρα γιατί ήμουνα παιδάκι τότε- και οι Έλληνες, οι Έλληνες, ετοιμαστείτε να τους δεχτούμε, λουλούδια, πανεράκια με λουλούδια και πρώτα ήρθε ένας αγγελιοφόρος ο οποίος ήταν ο καημένος κατάμαυρος από την ταλαιπωρία πάνω σε ένα άλογο. Αχ, είπα, αυτός είναι Έλληνας, τι πράγματα είναι αυτά... δε μ' άρεσε. Κατόπιν ήρθε ο στρατός, ο στρατός τότε ήτανε... βέβαια είχε ιππικό, πιο πολύ με τα κάρρα, τότε είδα αυτοκίνητο πρώτη φορά που ήρθε ο στρατός ο ελληνικός αλλά τα μεταγωγικά γινόταν όλα με τα κάρρα και εμείς παίζαμε πάνω στα κάρρα, είχαμε φίλους στρατιώτες, τους πειράζαμε και άρχισε πάλι η ζωή να ξαναρχίζει. Τότε ήρθανε, μάθανε από την Αμερική οι πατριώται μας, ήρθε και ο θείος μου ο Ιορδάνης απ' την Αμερική και άλλοι Έλληνες μαζί και είπαν ωραία, ήρθε η πατρίς, ελευθερωθήκαμε, θα καθίσουμε εδώ, πια δε θα πάμε στην Αμερική. Γιατί του θείου μου του Ιορδάνη, επειδή ήτανε φυγάς στρατιώτης, δεν πήγε στον στρατό τον τούρκικο και κρύφτηκε. Ήταν αρραβωνιασμένος και κρύφτηκε στις αρραβωνιαστικιάς του το σπίτι. Και κρύφτηκαν πάρα πολλοί Έλληνες. Τους λέγανε «νταβάν νταμπούρ» στα νταβάνια επάνω κρεμόντουσαν και βγήκε μια μέρα να πάει στα κτήματα, να πάει κάπου, δεν ξέρω πού πήγε και ήρθε στρατός τούρκικος και τον πήρε χαμπάρι. Τον είδανε πάνω, είχε ανέβει σε ένα δέντρο να κρυφτεί και τον είδανε, τον πήρανε και τον πήγανε στην αστυνομία. Τον δώσαν τέτοιο ξύλο, να τον σκοτώσουν και πάει ένας και λέει το μπαμπά μου «Βασίλη, τον κουνιάδο σου τον έχουνε στην αστυνομία, τον σκοτώσανε απ το ξύλο». Πήγαινε να κάνεις τίποτα να τον σώσεις. Και πήγε ο μπαμπάς μου στον -τούρκικα δε θυμάμαι πως τους λένε τους βαθμούς, δεν μπορώ να το θυμηθώ- και είπε «γιατί τον δέρνετε; να τον κάνετε δικαστήριο, να τον πάτε στα Μουδανιά να τον δικάσετε λέει, όχι τον έχετε να τον σκοτώσετε...» Τα πόδια του είχαν πρηστεί, έτσι χάλια ήταν απ το ξύλο. «Καλά λες, Βασίλη, θα τον στείλουμε αύριο στα Μουδανιά». Πάει κι ο μπαμπάς μου μαζί, απ' τα Μουδανιά πληρώνει έναν και τον πάει στην Πόλη. Στην Πόλη τον στείλανε με τις χειροπέδες, αλλά οι Τούρκοι, άμα τους δώσεις λεφτά γίνεται η δουλειά σου. Ταϊζει έναν ο μπαμπάς μου και όπως ήταν το καράβι για την Αμερική, έφευγε απ την Πόλη, με τις χειροπέδες μπήκε μέσα και έφυγε και πήγε στην Αμερική. Και τώρα που απελευθερωθήκαμε γύρισε απ την Αμερική. Λοιπόν, ήρθε εκεί, λέει το κάτω το μαγαζί θα το κάνουμε καφενείο λέει της μαμάς μου και πάνω το σπίτι θα το κάνουμε ξενοδοχείο, το σπίτι μας. Δεν ήτανε ξενοδοχείο βέβαια πολυτελείας όπως είναι τώρα τα ξενοδοχεία, αλλά ήταν ένα ωραίο σπίτι, καινούριο, στο κέντρο ακριβώς της πόλης και καλό, ωραίο σπίτι. Είχε πάνω νιπτήρα, είχε πάνω τα σχετικά, ό,τι χρειάζεται ένα ξενοδοχείο και το κάναμε ξενοδοχείο. Και τότε που ήρθαν και οι Έλληνες και οι Τούρκοι ερχόντουσαν και κοιμότανε. Μάλιστα είχαμε έναν Έλληνα, ήτανε στο ναυτικό αξιωματικός και αυτός ήταν για πάντα εκεί, τον είχαμε στο ξενοδοχείο. Με τους Τούρκους πάλι, δεν τα είχαμε και

πολύ καλά αλλά δεν τους πειράζαμε κι όλα. Δε νομίζω να κάνανε πολλά πράγματα στους Τούρκους, της πατρίδας μας γιατί δε μας πείραξαν οι άνθρωποι. Ζούσαμε καλά τόσα χρόνια. Εν τω μεταξύ ο στρατός προχωρούσε, Εσκή Σεχίρ, ξερω γω πως τα λένε εκείνα τα μέρη, προχωρεί ο στρατός. Ζήτω! Ζήτω! Όσπου μια μέρα ξαφνικά ο στρατός έσπασε το μέτωπο και ο στρατός οπισθοχωρεί τροχάδην. Έρχεται, όποιος προλάβει και φυγει. Αχ, τι ήταν εκείνο το ξαφνικό, τι λαχτάρα, ο κόσμος στα καλά καθούμενα δεν το περίμενε αυτό το πράγμα. Κι έτσι που λες Λάκη μου, άρχισαν ο κόσμος να τρέχουνε, πού να πάνε; Πώς να φύγουνε; Δεν υπήρχε ούτε γιεφύρια, τα γκρεμίζανε, φεύγανε. Και οι Έλληνες γκρεμίζαν και οι Τούρκοι γκρεμίζαν και τα χωριά τα παράλια τα καίγανε. Βάλαν φωτιές παντού, γύρω γύρω καιγότανε. Η Κίος απέναντι καιγότανε, παρακάτω η Πάνορμος, τα χωριά τα παραθαλάσσια όλα εκεί στην Προποντίδα και ο κόσμος μαζεύτηκαν στην παραλία και δεν ήξεραν τι να κάνουν. Αλλά ο Θεός δε μας άφησε να χαθούμε. Γιατί είχαμε έναν εφοπλιστή, τον Καβουνίδη, τον Φίλιππα Καβουνίδη, ο οποίος είχε τέσσερα καράβια και τα επιτάσσανε τα καράβια τότε. Και λέει αυτός αντί να πάνε στη Σμύρνη, να πάνε στην πατρίδα μου. Να γλιτώσω τους πατριώτες μου και τα έστειλε εκεί. Έστειλε πρώτα το ένα καραβάκι που είχε, το «Χελιδόνη» και μπήκαν μέσα όλοι αυτοί οι οποίοι ήταν οι προύχοντες και που με τους Τούρκους δεν τα είχανε και πολύ καλά. Έφυγε εκείνο το καράβι. Μετά ήρθε ένα δεύτερο, ποιος να πρωτοφύγει; Όλοι και τις βάρκες βούλιαζαν γιατί εν τω μεταξύ κατεβήκαν και απ τα χωριά ο κόσμος, τα χωριά τα μεσόγεια κατέβαιναν

Η Μαρίκα Σακελλαριδη (πρώτη αριστερά) σε φωτογραφία που τραβήχθηκε στην Τρίγλια με τους γονείς της Βασίλειο και Χρυσουγή και τον αδελφό της Σταύρο.

στην Τρίγλια. Είχαμε μια μικρή σκάλα και είπαν από κει θα αποβιβαστούμε και θα φύγουμε να προλάβουμε να φύγουμε. Βούλιαξε και η σκάλα, τη ρίξαν κάτω, έγινε μεγάλο κακό. Λοιπόν, εγώ με τη μαμά μου και το Σταύρο ήμασταν -γιατί είχαμε ένα σπίτι στην παραλία το οποίο νοικιάζαμε Τελωνείο τα χρόνια εκείνα. Το είχανε οι σύμμαχοι τελωνείο και ήταν ακριβώς στο κέντρο της σκάλας, εκεί στη σκάλα και καθόμασταν εκεί, στην είσοδο μπορώ να πω. Εκείνη την ώρα ο δάσκαλός μου, το δασκαλέρι -γιατί ήταν μικρός στα χρόνια-δεν είχε πάει στρατιώτης ακόμα και τον λέγαμε εμείς οι μαθηταί και οι μαθήτριες-είχαμε μικτό σχολείο-και τον λέγαμε το δασκαλέρι. Λοιπόν, λεγόταν Αποστολίδης. Ο κύριος Αποστολίδης, τον βλέπω στρατιωτικά μπροστά μου και περνάει. Λέει τη μαμά μου «Φεύγουμε, λέει φύγετε μας λέει, φύγετε. Στο καράβι μέσα, αυτό που είναι εδώ, ο πλοίαρχος είναι γαμπρός μου. Λοιπόν, την κυρία Ελένη, τη νοικοκυρά μου, η οποία είχε πέντε κορίτσια, την είπανε να ετοιμαστεί να κατεβεί στην παραλία και θα φύγουν. Θα μας στείλουν βάρκα από το καράβι. Δώσε μου και τη Μαρίκα, λέει κι αυτός. Πάρτην λέει η μαμά μου, πάρτην. Κι όπως ήμουνα εκεί στην παραλία μ έβαλε στη βάρκα του και πήγαμε στο καράβι, πάνω. Η μαμά μου έμεινε στην Τρίγλια με το Σταύρο. Πήγα εγώ στο καράβι. Χαρές που θάκανα ταξίδι... Και ήταν αργά, ήταν έτσι βραδάκι, κατά 17 Σεπτεμβρίου, αλλά σούρουπο ήταν και στη βάρκα θυμάμαι που μπήκαμε κουνιόταν η βάρκα έτσι επάνω στα δέματα, γιατί η νοικοκυρά τα πήρε και τα ρούχα της όλα, μια που είχε ευκαιρία. Μπήκα μέσα στο καράβι, κάθησα σε ένα μέρος εκεί και κοίταζα που καιγότανε γύρω γύρω τα χωριά και το πρωί φτάσαμε στη Ραιδεστό. Φθάσαμε στη Ραιδεστό, καθήσαμε μία μέρα, καθήσαμε δύο μέρες στη σκάλα επάνω της Ραιδεστού ήταν ο Πλαστήρας και δεν επέτρεπε κανέναν να μπει. Έλεγε θα περάσουν πρώτα οι τραυματαί θα περάσει κι ο στρατός. Κανένας πολίτης. Είχε φρουρά εκεί και δε μπορούσε να κάνει να περάσει κανείς. Εν τω μεταξύ και άλλα καράβια γύρω γύρω, αλλά οι πολίτες δε μπορούσαν να βγούν έξω.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΟΙ ΝΕΟΙ

● "Μπαμπά", λέει ο 18χρονος γιός επιστρέφοντας στο σπίτι, "πρέπει να σου πω δυό νέα, ένα καλό και ένα κακό!"
 - "Σύμφωνοι: ας ακούσουμε πρώτα το καλό νέο."
 - "Ο αερόσακος του καινούργιου σου αυτοκίνητου λειτουργεί τέλεια!"

● Ο πατέρας: Ο γιός μου είναι πρώτος στην τάξη, ... μπαίνοντας αριστερά!

● - Κοίτα εμένα, κι'εγώ έχω εξέτασεις αλλά όπως βλέπεις είμαι ψύχραιμος.
 - Ναι, αλλά εσείς είστε καθηγητής!

Ο άνδρας μου ζει στον κόσμο του

Γνωμικό:

● « Μπορείς να κοροϊδεύεις πολλούς για λίγο, λίγους για πολύ, όχι όλους για πάντα».

Αβραάμ Λίνκολν

● Εμένα μ'αρέσουν μόνον 2 τύποι γυναικών! Οι Ελληνίδες και οι Ξένες .

● Χρειάζονται 25 χρόνια σε μια γυναίκα για να κάνει το γιό της άνδρα σωστό και 20 λεπτά σε μια άλλη γυναίκα για να τον κάνει ηλίθιο σωστό!

● Όποιος βρίσκει ένα φίλο βρίσκει θησαυρό. Όποιος βρίσκει θησαυρό αδιαφορεί για τους φίλους.

● Οι πολιτικοί γενικά είναι σαν τον Χριστόφορο Κολόμβο! Ξεκινούν, χωρίς να ξέρουν πού πάνε! Όταν φτάσουν δεν ξέρουν που βρίσκονται! Και όλα αυτά με ξένα λεφτά!

Αίτηση εγγραφής

Προς το διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ :
 ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ/ΣΥΖΥΓΟΥ :
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ :
 ΠΟΛΗ : Τ.Κ. : ΧΩΡΑ :
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ :
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ :
 ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ : ΥΠΟΓΡΑΦΗ :

Συμπληρώστε και στείλτε την αίτηση εγγραφής μέλους
 Μπορείτε να στείλετε την **ετήσια συνδρομή σας (10 €)** με ταχυδρομική επιταγή στη
 Διεύθυνση : ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ, Χάψα 1, ΤΚ 54626, Θεσσαλονίκη,
 ή να καταθέσετε το ποσό στην Εθνική Τράπεζα, στον αριθμό λογαριασμού **223/480177-69**,
 με όνομα δικαιούχου ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Τι κρίμα που μείναμε από βενζίνη!
 Ήθελα να σε καλέσω να πιούμε κάτι στο σπίτι μου...

ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ Α.Ε.